

Prezident Slovenskej republiky

Číslo: 3297-2010-BA

ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 8. decembra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon
č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých
zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré
zákony

Predkladá:
Ivan Gašparovič
prezident Slovenskej republiky

Bratislava 23. decembra 2010

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 8. decembra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len "schválený zákon").

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky zákon pri opätovnom prerokovaní neprijala zákon ako celok.

II

1. Podľa čl. I prvého bodu § 11 ods. 1 schváleného zákona sudcu prideliť na výkon funkcie na určitý súd súdna rada na základe výsledkov výberového konania, ktoré jej oznamuje predseda výberovej komisie. Na Najvyšší súd Slovenskej republiky možno prideliť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej 15 rokov (čl. I prvý bod § 11 ods. 2 schváleného zákona). Na krajský súd a Špecializovaný trestný súd možno prideliť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej 10 rokov (čl. I prvý bod § 11 ods. 3 schváleného zákona).

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) prideliť sudcu na výkon funkcie na určený okresný súd.

Zo znenia ustanovení čl. I prvého bodu § 11 ods. 1 až 3 vyplýva, že súdna rada môže prideliť sudcu na výkon funkcie na krajský súd, Špecializovaný trestný súd a na Najvyšší súd Slovenskej republiky ihneď po vymenovaní sudcu bez časového obmedzenia, ak vykonával akúkoľvek právnickú prax po dobu ustanovenú schváleným zákonom (10 rokov, 15 rokov). Podľa čl. 145a ods. 2 prvej vety ústavy sudca vykonáva funkciu ako svoje povolanie. Zo znenia čl. I prvého bodu § 11 ods. 1 až 3 schváleného zákona teda vyplýva možnosť prideliť na súd vyššieho stupňa aj občana bez výkonu povolania sudcu.

Takéto znenie ustanovení čl. I prvého bodu § 11 ods. 1 až 3 nie je podľa môjho v súlade s kariérnym postupom sudcov a preto nie je vhodným riešením.

Podľa čl. I prvého bodu § 11 ods. 4 prvej vety schváleného zákona pridelenie sudcu na výkon funkcie na určitý súd sa uskutoční dňom vymenovania. Pridelenie sudcu oznámi súdna rada ministrom spravodlivosti

Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) do troch dní od jeho pridelenia (čl. I prvý bod § 11 ods. 4 druhá veta schváleného zákona).

Podľa čl. 145 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) sudca sa ujíma svojej funkcie zložením sľubu. Sudca skladá sľub do rúk prezidenta Slovenskej republiky (čl. 145 ods. 4 ústavy). Podľa čl. 141a ods. 4 písm. b) ústavy rozhodovanie o pridelení sudcov patrí súdnej rade.

Zo znenia čl. I prvého bodu § 11 ods. 4 prvej vety schváleného zákona vyplýva, že v deň vymenovania sudcu by mala zasadať súdna rada, aby sa týmto dňom uskutočnilo pridelenie sudcu na výkon funkcie na určitý súd. Toto ustanovenie je podľa môjho názoru ťažko vykonateľné, ak sa sudca podľa čl. 145 ods. 5 ústavy ujíma svojej funkcie zložením sľubu. Pri zložení sľubu musí byť už jednoznačné, na ktorý súd je sudca pridelený, aby sa mohol ujať výkonu funkcie sudcu.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov pridelenie sudcu je účinné dňom jeho vymenovania.

Okrem toho, podľa § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov za sudcu môže byť vymenovaný občan, ktorý súhlasí s vymenovaním do funkcie sudcu a s pridelením na vopred určený súd. Toto ustanovenie vo vzťahu k prideleniu sudcu na výkon funkcie sa schváleným zákonom nevypúšťa, ani inak neupravuje.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa čl. I druhého bodu § 12 ods. 1 prvej vety schváleného zákona na zabezpečenie riadneho chodu súdnictva bude možné sudcu s jeho súhlasom dočasne pridelit' na výkon funkcie len na iný súd toho istého stupňa a len na voľné miesto sudcu.

2. Podľa čl. I štvrtého bodu § 13 ods. 1 písm. a) a c) schváleného zákona sudca, ak s tým súhlasí, môže vykonávať stáž v inštitúciách, ktoré zabezpečujú vzdelávanie sudcov, zamestnancov súdov, študentov práva, výskum práva a štúdium a vývoj právnej vedy, ako aj „v orgánoch štátnej správy súdov ako prípravu na vykonávanie riadiacej a organizačnej činnosti vo výkonnej moci v štátnej správe súdov“.

Ani v dôvodovej správe k vládnomu návrhu zákonov (tlač 107) nie je odôvodnený účel vykonávania stáže v inštitúciách, ktoré zabezpečujú vzdelávanie študentov práva.

Znenie čl. I štvrtého bodu § 13 ods. 1 písm. c) schváleného zákona o možnosti vykonávať stáž „v orgánoch štátnej správy súdov ako prípravu na vykonávanie riadiacej a organizačnej činnosti vo výkonnej moci v štátnej správe súdov“ je nielen nezrozumiteľné, ale aj zmätočné.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úlohou riadenia a správy súdov je vytvárať súdom Slovenskej republiky podmienky na riadny výkon súdnictva najmä v oblasti personálnej, organizačnej, ekonomickej, finančnej, odbornej a dohliadať na riadny výkon súdnictva spôsobom a v medziach ustanovených

zákonom. Riadenie a správu súdov vykonávajú orgány riadenia a správy súdov v rozsahu a spôsobom ustanoveným zákonom (§ 33 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z.). Orgánmi riadenia a správy súdu sú predseda súdu a podpredseda súdu (§ 33 ods. 2 zákona č. 757/2004). Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy (§ 34 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z.). Orgánom správy súdov je v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj riaditeľ správy príslušného súdu (§ 34 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z.).

V ustanovení čl. I štvrtého bodu § 13 ods. 1 písm. c) schváleného zákona nie je jasné o akú „štátnu správu súdov“ ide, ktorá má výkonnú moc.

Rovnako je problematické použitie slovného spojenia „orgány štátnej správy súdov“. Vo viacerých novelizačných bodov schváleného zákona (napríklad čl. I 33. bod a 35. bod) sa v tomto slovnom spojení vypúšťa slovo „štátnej“.

Ústava v čl. 143 ods. 3 používa pojem „riadenie a správa súdov“ a v čl. 141a ods. 6 „orgány správy súdnictva“. Zákon č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov už používa pojem „orgány riadenia a správy súdov“, ktorý nahradil slovné spojenie „orgány štátnej správy súdov“. Preto používanie slovného spojenia „orgány štátnej správy súdov“ nepovažujem za vhodné. Zo zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (najmä z § 32 až 34) ani z iných všeobecne záväzných právnych predpisov nevyplýva, že orgánom správy a riadenia súdov patrí výkonná moc.

Nie je jasné, ako sudca bude vykonávať stáž u predsedu súdu a podpredsedu súdu, ktorí sú orgánmi riadenia a správy súdov.

Podľa čl. I štvrtého bodu § 13 ods. 1 písm. c) schváleného zákona sudca, ak s tým súhlasí, môže vykonávať stáž aj ako člen pracovnej skupiny zriadenej na riešenie vymedzených problémov súdnictva. Zo znenia nevyplýva, kto môže takúto pracovnú skupinu za účelom vykonania stáže sudcu zriadiť.

3. Podľa čl. I štvrtého bodu § 13 ods. 4 schváleného zákona o stáži sudcu rozhoduje minister po prerokovaní s predsedom súdu, na ktorom sudca pôsobí a s inštitúciou, v ktorej má sudca vykonávať stáž.

Rozhodovať o stáži sudcu ako súdneho poradcu na Ústavnom súde Slovenskej republiky a o stáži sudcu v Kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky by mala naďalej súdna rada.

4. Podľa čl. I šiesteho bodu § 14 ods. 2 schváleného zákona na krajský súd a Špecializovaný trestný súd možno preložiť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej 10 rokov, a na Najvyšší súd Slovenskej republiky možno preložiť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej 15 rokov. Schváleným zákonom sa zrušuje vekový cenzus na účely preloženia sudcu na súd vyššieho stupňa. Z tohto ustanovenia vyplýva, že na súd vyššieho stupňa možno preložiť sudcu, u ktorého postačuje vykonávanie akejkoľvek právnickej praxe po dobu najmenej 10 rokov alebo 15 rokov, nielen výkonu povolania sudcu prípadne praxe advokáta, prokurátora alebo notára. Takéto riešenie preloženia sudcov nepovažujem za správne.

5. V čl. I šestnástom bode v § 28 a 29 schváleného zákona sa novým spôsobom upravuje výberové konanie na obsadenie voľného miesta sudcu.

Podľa čl. I šestnásteho bodu § 28 ods. 5 prvej vety schváleného zákona výberové konanie je verejné, okrem hlasovania výberovej komisie.

Sudca je ústavným činiteľom a predstaviteľom súdnej moci. Považujem preto verejné výberové konanie na obsadenie voľného miesta sudcu za nedôstojné jeho postavenia. To platí aj pre výberové konanie na predsedu súdu a podpredsedu súdu (čl. VII 15. bod § 37 ods. 12 prvá veta schváleného zákona).

Podľa čl. I šestnásteho bodu § 28 ods. 5 tretej vety a štvrtej vety schváleného zákona predseda súdu je povinný vytvoriť podmienky pre účasť verejnosti na výberovom konaní. Ak možno očakávať, že verejnosť prejaví o zasadnutie väčší záujem, je predseda súdu povinný uskutočniť výberové konanie vo vhodnej miestnosti s prihliadnutím na rozsah predpokladaného záujmu i možnosti. Z ustanovení čl. I šestnásteho bodu § 28 ods. 5 tretej vety a štvrtej vety schváleného zákona nie je jasné, kto je „verejnosťou“, čo zahŕňa slovné spojenie „väčší záujem“ a s prihliadnutím na možnosti koho je predseda súdu povinný uskutočniť výberové konanie vo vhodnej miestnosti. To platí aj pre ustanovenia čl. VII 15. bodu § 37 ods. 12 tretej vety a štvrtej vety schváleného zákona.

6. Podľa čl. I šestnásteho bodu § 28 ods. 6 prvej vety až tretej vety schváleného zákona predseda súdu je povinný zabezpečiť zverejnenie všetkých žiadostí o zaradenie do výberového konania, profesijných životopisov uchádzačov a ich motivačných listov na webovom sídle ministerstva, a to aspoň 30 dní pred konaním výberového konania. Do 20 dní od zverejnenia žiadostí podľa predchádzajúcej vety môže každý vzniesť odôvodnené výhrady voči uchádzačom; ministerstvo ich spolu so žiadosťami predloží výberovej komisii. Výberová komisia môže požadovať vyjadrenie od dotknutých osôb, ktorých sa týka vznesená výhrada.

Podľa čl. 19 ods. 3 ústavy každý má právo na ochranu pred zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Uchádzač, ktorý sa zúčastňuje výberového konania na obsadenie voľného miesta sudcu, nie je ešte sudcom; je občanom Slovenskej republiky, ktorý musí spĺňať ústavné predpoklady (čl. 145 ods. 2 a čl. 145a ods. 1 ústavy) a zákonné predpoklady na vymenovanie sudcu (§ 5 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov). Jedným zo zákonných predpokladov na vymenovanie sudcu je aj úspešné absolvovanie výberového konania. Zverejňovanie všetkých žiadostí o zaradenie do výberového konania, profesijných životopisov uchádzačov a ich motivačných listov na webovom sídle ministerstva považujem za neoprávnené zverejňovanie údajov o osobe uchádzača. Preto mám pochybnosti o súlade čl. I šestnásteho bodu § 28 ods. 6 prvej vety až tretej vety schváleného zákona s čl. 19 ods. 3 ústavy. To platí aj pre ustanovenia čl. VII 14. bodu § 37 ods. 10 prvú vetu až tretiu vetu schváleného zákona.

Podľa čl. I šestnásteho bodu § 28 ods. 7 schváleného zákona je uchádzač povinný spolu so žiadosťou o zaradenie do výberového konania predložiť písomné

vyhlásenie, v ktorom uvedie zoznam jemu blízkych osôb, ktoré sú sudcami, zamestnancami súdov, ministerstva vrátane rozpočtových alebo príspevkových organizácií v pôsobnosti ministerstva alebo členmi výberovej komisie, a to v rozsahu meno, priezvisko, funkčné zaradenie a označenie inštitúcie. Vyhlásenie sa zverejní spolu so žiadosťou o zaradenie do výberového konania.

Podľa odkazu 7a sú blízkymi osobami osoby uvedené v § 116 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel.

Pri zverejňovaní mena a priezviska blízkej osoby mám tiež pochybnosti o súlade tohto zverejnenia podľa čl. I šiestnásteho bodu § 28 ods. 7 s čl. 19 ods. 3 ústavy. To platí aj pre ustanovenia čl. VII 15. bodu § 37 ods. 11 schváleného zákona.

7. Podľa čl. I šiestnásteho bodu § 29 ods. 1 druhej vety a tretej vety schváleného zákona členov výberovej komisie vymenuje predseda súdu z databázy kandidátov na členov výberovej komisie vždy po vyhlásení výberového konania, a to tak, aby jeden člen bol z kandidátov zvolených Národnou radou Slovenskej republiky, jeden člen z kandidátov zvolených súdnou radou a dvaja členovia z kandidátov vymenovaných ministrom. Jedného člena výberovej komisie zvolí na žiadosť predsedu súdu sudcovská rada súdu, na ktorom sa voľné miesto obsadzuje.

Podľa čl. I šiestnásteho bodu § 29 ods. 3 schváleného zákona za kandidáta na člena výberovej komisie možno zvoliť alebo vymenovať len osobu, ktorá má morálne a odborné predpoklady pre nestranný výkon funkcie člena výberovej komisie, ktorá je spôsobilá posúdiť uchádzača podľa § 28 ods. 4 a ktorá pôsobí najmä v sektore vysokých škôl, neziskovom sektore alebo vykonáva právnické povolanie; to platí aj pre voľbu člena výberovej komisie voleného sudcovskou radou. To platí aj pre kandidátov na členov komisie na uskutočnenie výberového konania na funkciu predsedu súdu (čl. VII dvanásť bod druhá veta a tretia veta a trinásť bod § 37 ods. 6 schváleného zákona).

Z týchto ustanovení schváleného zákona vyplýva, že jedným z členov výberovej komisie je aj kandidát zvolený Národnou radou Slovenskej republiky a dvaja členovia z kandidátov vymenovaných ministrom. Z toho vyplýva prevaha členov výberovej komisie, ktorí nie sú sudcami ani členmi súdnej rady, ale pôsobia najmä v sektore vysokých škôl, v neziskovom sektore alebo vykonávajú právnické povolanie.

Pozitívne hodnotím, že za člena výberovej komisie na obsadenie voľného miesta sudcu možno zvoliť alebo vymenovať len osobu, ktorá má morálne a odborné predpoklady pre nestranný výkon funkcie člena výberovej komisie a ktorá je spôsobilá posúdiť uchádzača podľa § 28 ods. 4 schváleného zákona. Podľa môjho názoru to však zároveň musí byť osoba, ktorá má určitý vzťah k súdnictvu, ktoré vykonávajú nezávislé a nestanné súdy. Možnosť voľby kandidáta za člena výberovej komisie na obsadenie voľného miesta sudcu považujem za problematické aj z hľadiska vzťahu zákonodarnej moci a výkonnej moci na jednej strane a moci súdnej na strane druhej.

8. Podľa čl. I štyridsiateho piateho bodu schváleného zákona sa šiesta časť zákona vrátane nadpisu vypúšťa. Vypúšťajú sa teda osobitné ustanovenia o justičných čakateľoch, ktorými sa obsadzovali voľné miesta sudcov a vykonávaním prípravnej praxe a ďalšej odbornej prípravy v štátnej službe sa justiční čakatelia pripravovali na výkon funkcie sudcou.

Podľa čl. I štyridsiateho siedmeho bodu § 151u ods. 1 schváleného zákona justičný čakateľ, ktorý vykonáva k 31. decembru 2010 štátnu službu od 1. januára 2011 je vyšším súdnym úradníkom toho súdu, na ktorom k 31. decembru 2010 vykonáva prípravnú prax alebo na ktorom sa ďalej odborne pripravuje na výkon funkcie sudcu po skončení prípravnej praxe; to neplatí ak požiada najneskôr do 15. januára 2011 o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa čl. I štyridsiateho siedmeho bodu § 151u ods. 2 schváleného zákona, ak justičný čakateľ požiada podľa odseku 1 o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, tento sa skončí k 31. januáru 2011; justičný čakateľ má v tomto prípade nárok na odstupné ako štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecký pomer skončil dohodou z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta.“.

S riešením postavenia justičných čakateľov v čl. I štyridsiatom siedmom bode v prechodných ustanoveniach v § 151u, teda zo zmenou ich postavenia z justičných čakateľov na vyšších súdnych úradníkov, nemôžem súhlasiť.

Podľa § 149a ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení zákona č. 517/2008 Z. z. prípravná prax justičného čakateľa sa začína jeho prijatím do štátnej služby predsedom príslušného krajského súdu po absolvovaní výberového konania. Podľa § 149a ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení zákona č. 517/2008 Z. z. do prípravnej praxe justičného čakateľa možno prijať len toho, kto spĺňa predpoklady na funkciu sudcu podľa § 5 ods. 1 písm. b) až e) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Justičný čakateľ vykonáva prípravnú prax na súde a rovnako sa naďalej odborne pripravuje na výkon funkcie sudcu aj po skončení prípravnej praxe a úspešnom vykonaní odbornej justičnej skúšky (§ 149a ods. 5 a § 149c ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení zákona č. 517/2008 Z. z.).

Justiční čakatelia sa pripravujú na výkon funkcie sudcu podľa zákona. Teda ich súčasné postavenie je legálne.

Podľa čl. 1 ods. 1 prvej vety ústavy Slovenská republika je aj právny štát. Podľa viacerých rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad PL.ÚS 36/95, II. ÚS 48/97) k imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok. S inštitútom právnej istoty v právnom štáte úzko súvisí požiadavka legálne nadobudnutých práv. Vo všeobecnom vyjadrení to znamená, že nikomu nemožno odňať jeho riadnym spôsobom nadobudnuté práva na základe neskoršie vydaného právneho predpisu (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 16/95).

Preto mám pochybnosti aj o súlade čl. I štyridsiateho siedmeho bodu § 151u schváleného zákona s čl. 1 ods. 1 prvou vetou ústavy.

9. Podľa čl. I štyridsiateho siedmeho § 151r schváleného zákona prví kandidáti na členov výberových komisií podľa § 29 sa zvolia alebo vymenujú najneskôr do 28. februára 2011; ak nie sú najneskôr do 28. februára 2011 zvolení alebo vymenovaní, vymenuje ich minister. Vymenovanie prvých kandidátov na členov výberových komisií ministrom, ak nie sú zvolení alebo vymenovaní do 28. februára 2011 nepovažujem za vhodné riešenie.

10. Podľa čl. X schváleného zákona tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2011 okrem čl. III § 36 ods. 1 a 2 a čl. VII 31. bodu § 82a ods. 1 až 4, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2012. Teda podstatná časť ustanovení schváleného zákona nadobúda účinnosť 1. januára 2011.

Podľa čl. 6 ods. 7 druhej vety a tretej vety Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov schválených uznesením Národnej rady Slovenskej republiky z 18. decembra 1996 č. 519 (č. 19/1997 Z. z.) pri navrhovaní účinnosti zákona treba rátať s lehotou potrebnou na prerokovanie návrhu zákona a s prípadným vrátením zákona prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie v Národnej rade Slovenskej republiky. Súčasne treba rátať s lehotou na vyhlásenie zákona.

Podľa čl. 6 ods. 8 prvej vety legislatívnych pravidiel tvorby zákonov pri ustanovení účinnosti zákona treba rátať aj s legisvakanciou tak, aby sa so zákonom ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti mohli oboznámiť všetci, ktorým je určený.

Schválený zákon Národná rada Slovenskej republiky schválila 8. decembra 2010. Lehota na prípadné vrátenie zákona mi uplynie 25. decembra 2010. Aj vtedy, ak by som zákon po jeho doručení podpísal a nevyužil by som ústavnú lehotu na jeho vrátenie, legisvakancia by nebola dostatočná, a to vzhľadom na závažnosť zmien, ktoré sú predmetom úpravy schváleného zákona.

11. V čl. III druhom bode § 36a schváleného zákona sa upravuje zverejňovanie a sprístupňovanie rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám. Zákon č. 211/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov rozlišuje povinné zverejňovanie informácií a sprístupňovanie informácií na žiadosť.

Podľa § 5 ods. 8 zákona č. 211/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov Ústavný súd Slovenskej republiky je povinný zverejniť doručené návrhy na začatie konania podľa čl. 125 až 126 a čl. 127 až 129 Ústavy Slovenskej republiky.

Zákon č. 211/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov upravuje aj obmedzenia prístupu k informáciám a v rámci nich v § 11 upravuje ďalšie obmedzenia prístupu k informáciám. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z. povinná osoba (ktorou je aj Ústavný súd Slovenskej republiky) obmedzí sprístupnenie informácií alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov, alebo orgánu činného v trestnom konaní podľa osobitných predpisov okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Z tohto ustanovenia vyplýva, že obmedzenie prístupu k informáciám sa

netýka informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania. Preto zverejňovanie právoplatných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorými sa končí konanie, rozhodnutí o dočasnom opatrení a odložení vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného návrhu podľa čl. III druhého bodu § 36a ods. 1 schváleného zákona, ako aj sprístupňovanie všetkých súdnych rozhodnutí vrátane rozhodnutí, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej podľa čl. III druhého bodu § 36a ods. 3 schváleného zákona, nemožno považovať za také, ktoré je v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z.; nejde o informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ale o zverejňovanie a sprístupňovanie samotných rozhodnutí.

Uvedené sa vzťahuje aj na čl. VII tridsiaty prvý bod § 82a schváleného zákona.

Preto treba vypustiť v čl. III druhý bod a v čl. VII tridsiatom prvom bode § 82a.

12. V schválenom zákone sú aj ďalšie problémové ustanovenia. V prvom bode až jedenástom bode som uviedol pripomienky len k tým ustanoveniam, ktoré považujem za zásadné.

III.

V nadväznosti na pripomienky uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní neprijala zákon ako celok.

Ak Národná rada Slovenskej republiky aj napriek pripomienkam zákon schváli navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon s týmito zmenami:

K čl. I:

- a) V 47. bode v nadpise sa slová „od 1. januára 2011“ nahrádzajú slovami „od 1. mája 2011“.
- b) V 47. bode v § 151p sa slová „do 1. januára 2011“ nahrádzajú slovami „do 1. mája 2011“ a slová „k 1. januáru 2011“ sa nahrádzajú slovami „k 1. máju 2011“.
- c) V 47. bode v § 151q sa slová „pred 1. januárom 2011“ nahrádzajú slovami „pred 1. májom 2011“, slová „po 1. januári 2011“ nahrádzajú slovami „po 1. máji 2011“ a slová „1. júla 2011“ sa nahrádzajú slovami „1. novembra 2011“.

- d) V 47. bode v § 151r sa slová „do 28.februára 2011“ nahrádzajú slovami „do 31. júla 2011“.
- e) V 47. bode v § 151s sa slová „k 31. decembru 2010“ nahrádzajú slovami „k 30. aprílu 2011“ a slová „od 1. januára 2011“ sa nahrádzajú slovami „od 1. mája 2011“.
- f) V 47. bode v § 151t sa slová „pred 1. januárom 2011“ nahrádzajú slovami „pred 1. májom 2011“, slová „do 31. decembra 2010“ sa nahrádzajú slovami „do 30. apríla 2011“, slová „po 31. decembri 2010“ sa nahrádzajú slovami „po 30. apríli 2011“ a slová „do 15. januára 2011“ sa nahrádzajú slovami „do 31. mája 2011“.
- g) V 47. bode § 151u znie:

„§ 151u

/1/Na právne vzťahy justičného čakateľa, ktorý sa stal justičným čakaťom podľa predpisov účinných pred 1. májom 2011, sa vzťahujú tieto predpisy.

/2/Voľné miesto sudcu určené ministrom podľa osobitného zákona možno obsadiť justičným čakaťom, ktorý sa stal justičným čakaťom podľa predpisov účinných pred 1. májom 2011; na tohto justičného čakateľa sa nepoužije § 28 ods. 1. Ak voľné miesto možno obsadiť viacerými justičnými čakaťmi, ktorí sa stali justičnými čakaťmi podľa predpisov účinných pred 1. májom 2011, predseda súdu vyhlasuje výberové konanie iba pre týchto justičných čakaťov.“.

K čl. VII:

- h) V 33. bode v nadpise sa slová „od 1. januára 2011“ nahrádzajú slovami „od 1. mája 2011“.
- i) V 33. bode v § 101b sa slová „k 1. januáru 2011“ nahrádzajú slovami „k 1. máju 2011“ a slová „k 31. decembru 2010“ sa nahrádzajú slovami „k 30. aprílu 2011“.
- j) V 33. bode v § 101c sa slová „do 28. februára 2011“ nahrádzajú slovami „do 30. júna 2011“.
- k) Čl. X znie:

„Čl. X

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2011 okrem čl. III § 36a ods. 1 až 3 a čl. VII 31. bodu § 82a ods. 1 až 5, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2012.“.

Bratislava 23. decembra 2010